

12
JEsusen Zyvästi Siunattuun Nimeen!

Ori Iloinen

Toulu Huwitus

Wirsi,

JEsusta racastawaisille, ja
Hänen Pyhästä Sanasans halullisille
Sieluille: Hänen Pyhän Syndymisens
Päiwänä, hartauden herätyreri, ja sy-
dämellisen kiitollisuuden ylöstehoitureri,
sen Callin Lunasturen Armon edestä:
Suomeri käätti, ja weisattawa
cuin:

Sijt' on meill' iloinen aika &c.

PrändäTTY Wuonna 1776.

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by a large water stain.

Handwritten text in the upper middle section, appearing to be a name or title.

Handwritten text below the upper middle section, possibly a date or location.

Large, stylized handwritten text, possibly a signature or a decorative heading.

Handwritten text in the middle section, appearing to be a paragraph of text.

Handwritten text in the middle section, appearing to be a paragraph of text.

Handwritten text in the middle section, appearing to be a paragraph of text.

Handwritten text in the middle section, appearing to be a paragraph of text.

Handwritten text in the lower middle section, possibly a date or a signature.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a footer or a final note.

b. 1.

Soit' Coitto Ohäld' esinyt on;
Suur' julki ihmer' maan
päällä:

Et' iäinen Raekaus mielinyt on,
Ett' sucumme omista täällä.
Täi lapsill' langeneill' cunnia suur,
Ratk' awur' ilori tapahdui juur,
Ett' Jumal soweliar' luki,
Täik' Isäri laupiar' tulla heill',
Joill' Poica Ohäri yhdyi, meill',
Eose' liham' päällensä puki.

b. 2.

Me sokiät olim, yr' erytti toist',
Caick' asuimma kuonelaan wajoo.
Mut' kessi-nöst' kirckaus pubkeis ja loist',
Ett' pimenn tändyi pois hajo.
Meill', horjuisam cuoleman warjon maas,
Uus sanoma Taiwaast cajahiti taas,
Tain riemun waiwaisill' säästi:
Ett' Ohäld' Muttaja annettiin,
Jong' tygö toiwom caick' cannettin,
Se fangit irralle päästi!

b. 3.

Täst' Engelin Taimast Paimenet cuul,
 Julistaa Armollist' wuotta:
 Se heljäll äänell, ja puheliäll suull,
 Näin riennuisen sanoman tuotta:
 Is' HERra Dawidin Caupungis,
 Se toiwottu Turwa Zionis,
 Du syndynyt tänäpä'n teille,
 Juur' Neitseest' puhtaast' Wapahtajax',
 Ja cuoleman eableist' Lumastajax':
 Tai alcu ol' Autuudex' meille.

Jong' edes wuoret wapisewat,
 Hän heikkona lasketan seinän:
 Jong' alla Taimat uokkiseewat,
 Tääll' lepä pääll' pahnain ja heinän.
 Näin tuldua ehimän ontians.
 Hän wihatan wainotan coconans,
 Herodes coh' firmata pyhtää:
 Sitt' pilcatan, soljetan, ruoskitaan,
 Ja oriantappurall' erunataan,
 Kristinmaulitan ilman syntä.

Serwe, näin syndisi ehimäst,
 Juur' sumatull' päiwäll' ja hetkell'
 Ser.

Terwe, meit' suloisest' terwettämäst,
Ja cutsumast' Autuuden retkess'!
Terwe, Sinä Glorian Rukhtinas,
Jhneis ja neuvoisa laupias
Jh HERRa palweliar' tulee!
Sun Synnymäs halpa, Sun Wirtas
suur',
Niin nöyrdes' Corkeus suljetan, juur',
Etts' Cunnian saataisit' meilte!

v. 6.

Terwe siis Luojant' ja Jumalant',
Sull' sydäntem' uhrixi tannant'
Terwe myös HERRant' ja Cuningant',
Joll' omat' me isiam' annant'
Me rackaull' tukelumme palawall,
Me nöyrdess' wannomme lippus all',
Eipä Sinus nitän meild' puntu:
All' ilon, all' surin juur' ahtaban,
All' elon, all' cuollon eaus' eatteran,
Et Sinä omihis suutu!

v. 7.

Terwe, meit' waiwaisi muistamast,
Juur' Armon haluisista hywis!
Terwe myös Morsiasdas lunastamast,
Jh helwetin waiwoista shwis!
Terwe, meill' Armoo julistamast!
Terwe myös rauhaa rakendamast!

Sijt' Isä meill' laupiax' käändyt'
Terwe, wiholdistam tukistamast!
Terwe, caick' parharem toimittamast;
Joist' surumme iloxi wäändyt!

v. 8.

Terwe, niin jalosti tulemast tänn',
Sä Suloinen Nlām ja Weljem!
Sun muistos meille kyll mielullinet;
Sen wisusti sydämeem' suljem!
Terwe, tygöm rackautt' wetämäst!
Terwe, meill' awuexi riendämäst!
Terwe, Sinä Armoa täynnäns;
Terwe, tuo terwentt' tullesas!
Terwe, te Mutuax' turwisas:
Ett' sieluni tunde Sun löynnens!

v. 9.

Sitt' toiwoll' ja halull' juur' halullisell',
Tain iloisen Päiwän me wietäm,
Sun muistores kistoxell' mielullisell',
Ett's Saiwaiseen walmistit tietäm:
Me sydämem awamme awarald',
Suunt', kielem Sun kistostas lawiald',
Min' mailman ärihin canda:
Dt' Sieluni coconans huoneres,
Ja huono Sydämem majares:
Se lewon parhan meill' anda!

v. 10.

O! Tointähti Kircas Jacobist,
 Wanhurskau'n Muringo angar':
 Sä Baldicta wäkewä Israelist,
 Caict' woittawa yllistett' Sangar:
 Sun Syndymäs walo meill coittaeon,
 Sun Mutuudes Ilo meil' loistacon,
 Ja sydämes syttyköön syngiäs:
 Se toivo, se turwa, se etuusis suur,
 Ets Ystäväm olet ja Weljem juur,
 Suo sielullem hurwiri ijas!

v. 11.

O! Sielun, jos arvaisit Corkeuden,
 Sain Mutuuden, parhasta laista;
 Ja sitä wuotawan makeuden,
 Juur' eläwäld' taidaisit maista:
 Et ensingän mailmaa halaisi,
 Etk' turhuden perään palaisi:
 Waan JEsus olis sun ilos,
 Sun Eruunis ja Corkein Tawaras,
 Sun Osas Taiwaasa awaras,
 Sun Toimos jhäises Elos.

v. 12.

Nyt Riitos, Cunnia ja Mistsis suur,
 Cans Wäkeröns, Woima ja Walda,
 Linn'

Ynn' Isäll, Pojall ja Hengell juur;
Uin' eaiacou ylhäld' ja alda:
Eaiet Sodämet Jlohon puhjeteon,
Eaiet kielet laulua lausueon,
Ei säästän yhtäkän raktu:
Sull Eunnian, Jesu, andaeon,
Nijn paljo riktost Sull weisatcon,
Euin Taiwan, maan wälill mahtu!!!

